

Τῆ ΚΖ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. (438)

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου

σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα·

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

ᾠχος 4 Πα ρ

Κ^{Β8} υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα

κουου ου σο ο ονμου ει σα κου σο ον μουου Κυ υ υ

ρι ι ι ι ε ^{Β8} Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^{Δι}

ει σα α α κου σο ο ο ον μου ^{Β8} προ σχεστηφω νη η

η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^{Β8} εν τω κε κρα

γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μουου

^Ϟ Κυ υ ρι ι ε ε ^Ϟ

Κ^{Β8} α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η

μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο

ον σου ^{Δι} ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω

ω ω ω ων μου ^{Β8} θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη

η ει σα α α ακου σο ον μουου Κυ υ ρι ι

ε ε ^Ϟ

Ἡ Στιχολογία. ^εχ⁷

Θ^{B8} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κηνω στο μα τι ι μου

και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου ^εχ⁷

Μ^{B8} η εκκλι νης την καρ δι ανμου εις λογους πο νη

ρι ι αστου προ φα σι ζεσ θαι προ φα ασεισ εν αμαρ τι

ι αις ^εχ⁷

Σ^{B8} υν αν θρωποισ ερ γα ζο με νοισ την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των εκλεκτων αυτων ^εχ⁷

Π^{B8} αι δε ευ σει με δι και οσ εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ^εχ⁷ ε ε λαι ον δε αμαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ηνμου ^εχ⁷

Ο^{B8} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταισ ευ δο

κι αισ αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρασ οι

κρι ται αυ των ^εχ⁷

Α^{B8} κουσονται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ^εχ⁷ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^εχ⁷ δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των παρατον Α α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χη
ην μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε
στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε
ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγελω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε γνωστας τρι βους μου

Ε^{B8} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρου

ψανπα γι δαμοι^ε_{7x}

Κ^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλεπον^ε_{7x} και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α^{B8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου^ε_{7x}

Ε^{B8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων^ε_{7x}

Π^{B8} ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα^ε_{7x}

Ρ^{B8} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με^ε_{7x}

Ε^{B8} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου^ε_{7x}

Ε^{B8} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα πο δω ως μοι^ε_{7x}

Ε^{B8} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
 ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μ8
 7x

Γ^{B8} ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την
 φω νη ντης δε η σε ω ως μου 6
 7x

Ἰστώμεν στίχους Γ', καὶ ψάλλομεν
 Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.
 Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνεξάντλητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμοὺς διδαγμάτων μελιρρότων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν, μελωδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, τὸν ἀκτίσι φωτίζοντα, διδαγμάτων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον· τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον, τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνώσεως αἴροντα, καὶ δροσίζοντα, ἐκτακείσας καρδίας ἀμαρτίαις, Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν Χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ ἐπίγειος ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, χελιδὼν ἢ εὐλαλος καὶ πολύφωνος, τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἡ πέτρα ἢ ἀρόρηκτος, τῶν πιστῶν ὑπογραμμός, τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλλος, ἰσοστάσιος, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων Ἀποστόλων, ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἐρωτάτην στησώμεθα χορείαν· στέφος γὰρ χρυσόμορφον, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, βασιλικῆ δόξῃ σήμερον, ἀπὸ Κομάνων, πρὸς πόλιν ἤκει τὴν Βασιλεύουσαν· λάμπει στίλβον ἄνωθεν, τῇ ἐπανόδῳ αὐτοῦ· πρὸς βασιλείαν τὴν ἄϋλον, πιστοὺς εἰσάγει, καὶ τῷ τῶν ὄλων προσοικειοῖ Βασιλεῖ· διὸ βοῶμεν· Χρυσεπώνυμε, Πάτερ θεῖε Χρυσόστομε πάγχρυσε, καθεκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὡς οὐρανὸς φαινὸς τῆς Ἐκκλησίας, δύσιν ᾧ Χρυσόστομε τὴν ὑπερόριον, καθυποστάς ἀπηνέστατα, ἐπανατέλλεις, σήμερον χαίρων τῇ κτίσει ἄδυτος· θάλπεις ἐγκοσμούμενος, θαυμάτων ἄστροις σοφέ· φέρεις Χριστὸν ὑπερλάμποντα, ἡλίου δίκην, σοῦ δαδουχοῦντα νῦν τὴν ἐπάνοδον· διὸ βοῶμεν· Φωταυγέστατε, φωτολόγε Χρυσόστομε πάνσοφε, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Νῦν οὐρανὸς τοῖς Ἀγγέλοις συγχορεύει, κτίσει συνευφραίνονται, βροτῶν συστήματα· ὁ γὰρ ἐν γῆ οὐρανόφρονας, δεικνὺς τοὺς πάντας, κλίμακι θείᾳ, σεπτῶν ῥημάτων αὐτοῦ, οὗτος τὴν ἐπάνοδον, τῶν θεοδρόμων βαθμῶν, ὡς Ἰακώβ νέος δείκνυσιν, Ἀγγέλων θείων, ἀγαλλομένων τῇ μεταθέσει αὐτοῦ· διὸ βοῶμεν· Παμμακάριστε, τῶν ἄϋλων Ἀγγέλων συνόμιλε, Χρυσολόγε δυσώπει, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα.

Κοσμᾶ Μοναχοῦ τοῦ Βεστίτορος.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Πα ρ

Δ ^M ο ξ α α ^{Πα} Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{π 9}

και α ^M γι ω ω ^{Πα} Πνε ευ μα α α τι ^{π 9}

Ο ^{Πα} υκ ε ε δει σε ε Χρυ σο ο ο ο στο ο ο

ο με ^{π 9} ^{B8} την βα ^{π 9} σι λι ^{π 9} δα κα τα λει ^{π 9} ψα ^{π 9} αν τα ^{Δ 2} πα

ροι οι οι κει ει ει εν εν Κο ο μα α α α
 νοις ο θεν θε ο θεν η ηγ με ε ε ε ε νη η
 α να κτο ρι κη παν δαι αι σι ι α πα λιν σε
 Ε πα νη γα γε ε εν ε εν τοις βα α σι ι ι λει
 ει ει ει ει οις ευ φρανθη δε και η Εκ κλη σι ι ι
 ι α α ι δου ου ου ου σα α α α σε αν θο μο
 λο γου με νη η η και λε ε ε ε γου ου ου σα
 με γα λυ υ υ νει ει η δο ο ξα μου τον
 Κυ υ υ ρι ι ι ι ι ον α πο δον τα μοι οι
 το ον νυμ φα α α α γω ω ω γον και το στη η
 ριγ μα της πι ι ι στε ε ε ε ε ως την υ
 πο ληψιν τω ων α ξι ι ω μα α α α τω ω ω
 ων μου και α να παυ σι ι ι ν τω ων ε μων κρο
 ο τα α α α α φων το υ υ υ ψο ος της
 τα πει νο φρο ο συ υ νης και βα θος της ε λε η
 μο ο συ υ υ νη ης και πλου τον της ε μησ πτω ω χει ει

ας και μη η η κο ος της με ε τα νοι οι οι οι οι ας

δι ο αι του μεν σε ο σι ε ε πα α α α α τερ

την ει ρη νην αι τη ησαι και ταις ψυ χαις η μω ων το

με γα α ε λε ε ο ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα ρ

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τς ς ς

αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

Ο δια α σε Θε ο πα τωωρ Προ ο φη η

η τη ης Δα α α βιδ με λω δι κως πε ρι ι

σου προ ο α α νε φω ω ω νηη η η σε τω

με γα λει ει α σοι ποι η η η σα α α αν

τι πα ρε ε ε στη η βα σι λι ι ι σ σα

α εκ δε ξι ω ω ων σου σε γαρ μη τε ρα προ ξε

ε νον ζω ω η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν

ο α πα τω ρ εκ σου ε να αν θρω πη η σαι ε ευ δο
 κη η η σα ας Θε ε ε ος ι ι να την ε α
 αυ του α να πλα α α ση η ει κο ο ο να
 φθα ρει ει σαν τοις πα α α α θε ε ε ε σι και
 το πλα νη θε ε ε εν ο ο ρει ει α λω ω τον ε ευ
 ρων προ ο ο ο ο βα α α α τον τοις ω ω μοις
 α α να λα α βων τω Πα τρι ι ι προ ο σα
 γα α α γη και τω ι δι ω θε λη μα α τι ταις
 ου ρα νι αις συ να α α α ψη η Δυ να α α α
 με ε ε ε σι και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον
 Χρι ι στος ο ε χων το ο με ε ε γα α και πλου ου
 σι ον ε ε λε ε ο ο ο ο ος

* * *

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·
 Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
 μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
 ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἄγιον
 Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς

αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῶ
ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σῶ ῶ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνῶ ῶ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ῶ
ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δῶς δι ι ο ο ο
ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

ᾠχος πδζ Νη ρ

Ι δσ ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δσ ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κσ ς

Θε ου ημων

Ι δσ ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δσ ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

Ι δσ ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δσ ς λοι Κυ ρι ι ς ς ς ς

Τῇ Δευτέρῃ ἐσπέρας.

ᾠχος δζ Δι - θ

Κ υ υ ρι ος ει σα κσ σε ται μσ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προσ αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτεῖρησόν με

ει σα κσσοντησπροσευ χη ης μθ

Κυ υ ρι ος ει σα κσ σε ται μθ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προσ αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ, Κύριε

σα ας με

Κυ υ ρι ος ει σα κσ σε ται αι μθ εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος ᾠ Πα ρ

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ραστης ζω ης μθ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης
ε κει με κα τε σκη νω σεν

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ραστηςζω ης μϑ ^π₉

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά ^Δ₂ ο τι συ υ μετ ε μϑ ς ς ει ^Δ₂

Το ε λε ος σϑ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ₂

πα σαστας η με ραστηςζω η ης μϑ ς ς ^π₉

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος π̄ ^λ Κε ϕ

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σϑ σω σον με ^ν₂₂

και εν τη δυ να μει σϑ κρινεις με ^υ₉

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ^υ₉ ε νω τι

σαι τα ^χ ρη μα τα τϑ στο μα τος μϑ ^υ₉

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σϑ σω σον με ^ν₂₂

και εν τη δυ να μει σϑ κρινεις με ^υ₉

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι ^υ₉ και ο ^χ Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μϑ ^υ₉

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σϑ σω σον με ^ν₂₂

και εν τη δυναμει σου κρινεις με ε ε ε

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-θ

Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι

υ τ ε ποι η σαντος τον υ ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
ο θεν η ξει

η βο η θει α μα

Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι

υ τ ε ποι η σαντος τον υ ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυ λα ξει

την ψυ χην σου Κυ ρι ος

Η βο η θει α μα πα ρα Κυ ρι ι υ τ ε

ποι η σαντος τον υ ρα νο ον και τη ην γη η

ην

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

ᾠχος Γα φ

Ο Γα θε ος αντι λη πτω μα ει το ε λε

ο ος σα προ φθα α σει με

ο ος σα προ φθα α σει με

Στίχος α'. Ε ξε λω με εκ των εχ θρων μη ο Θε

ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

τω σαι αι με

Ο Θε ος α ντι λη πτω ρ μη ει το ε λε

ο ος σα προ φθα α σει με

Στίχος β'. Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον

με

Ο Θε ος α ντι λη πτω ρ μη ει το ε λε ο

ος σα προ φθα σει με ε ε ε

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Καὶ ἀναγινώσκονται τὰ ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(ι' 7, γ' 13-16, ἐκλογή). [η' 6, 34, 35, 4, 12, 14, 17, 5-9· κβ' 21, 19· ιε' 4]

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιώτερα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι

ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἢ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 14, ἐκλογή).

Ἐγκωμιαζομένου Δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γὰρ ἐστὶν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῶ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἢ ψυχῇ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν, ὦ ἄνδρες, σοφίαν καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγὸς ἐστὶ, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής· καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις, καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνίτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερόν, ἅγιον· ἀπαύγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ Προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δὲ ἐστὶν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἐδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἀγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντός ἐστὶν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἢ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίου· ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστὶ, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν.

Βαρύς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἰδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὑβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ρυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ· ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς ὀσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῶ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. η' καὶ θ').

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ρύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγῆσει. Φῶς δικαίους διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὀσίαν καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ· Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρῖσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιᾷσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξιούς αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει· δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις· Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφᾶς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐστὶν ἀγαθῆ. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ,

καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστιν παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ

Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν

ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Η ΛΙΤΗ

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἀνατολίου.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Φ^{Πα} ω στηρ Ι ω α α αν νη στο μα χρου υ σεμ φα α
νες^{Πα} εγ καλ λω πι ι σμα των θε ορ γω ω ων α ρε ε
των^Μ και εν δι αι τη η μα Γρα φω ων μν υσταρ χι ι
κων^{Πα} συ τσ παν α χρα ντσ Α γι ι ο Πνε ε ε ευ
μα α α α τος^{Πα} α α κη ρα α τος θη σαυ ρο ος ε
χη μα α α τι ι ι ι ι σας^Μ ο θεν ε πευφρα α
νας πα σαν Εκ κλη η σι ι ι αν^{Πα} σω τη ρι ω δει

σλογωωυπααααρκτιιικωπαρησι
ανενευραμεενοςπροοςτονθεεονεντη
ααποολα αυσειτηηςααανωκληηρθ
χιιιιαςπρεσβενευυπερηημωνπατερ
ααγιωωωωωταααατε

Ὁ αὐτός.

Εξεχουυυυθηηηχαααρειςεν
χειλεεσιιισθοοσιεεπααααα
τεριωαννηηχουσοοοοστοοοο
μεδιαττοεχρισεσεεοθεεοςαρ
χιερεατθλαθθθααααυτποι
μαινειντοποιμνιονααυτενοσιοτηητι
ιιικαιαιαιδικαιαιοσυυυυνηδι
οπεριζωσαμεενοςτηνρομφαιαιαντθδυναα
τθδικοοψασταςγλωσσαλγιαςτωναιρεε
εεσεεεεωνκαινυνμηπα αυσηπρεεσβε

ε ευων ^π9 ει ρη νευσαι αι τον κο ο σμον ^ρ22 και σω

σαι τας ψυ χα α α ας η η η η μων ^π9

Στουδίτου.

Ἦχος Δι-θ.

^{Δι}**Σ** ε τον με ε ε γαν Αρχι ε ρε α και αι αι Ποι

με ε να ^Δ τον α κακον και ο ο ο σι ον της

με τα νοι α ασ τον κη η η η ρυ υ υ υ κα ^Δ το

χρυσι πνοον στο μα τη η ης χα ρι ι τος αν ευ φη

μντες πο ο ο ο θω δε ο ο με ε ε ε θα ^θ με

τα α δος η η μιν των πρε σβει ω ω ων σα Πα α

τερ ^Δ εις α ντα α α α μει ει ει ει ψιν τω ων ψυ υ

χω ω ων η η η η μων ^Δ

Ὁ αὐτός. Γεωργίου Νικομηδείας.

^{Δι}**Χ** ρυ σε οι οι οισ λο γοι οισ σα ς η η η Ε ε

εκκλησι ι α ^Δ ως κοσμων σω πε ρι κο σμη η θει

ει ει σα Ι ω α αν νη χρυ σο ο ο στο με ^Δ

νυμ φι κω ω ω ω ως χαι αι ρσ ς ς σα α α

βο α α σοι κε ε κο ρε ε σμαι εκ σων χου σο βου τω

ων να μα α των κα τα γλα ι σθει ει ει σα χου σο

φα ε σι και με λι χου σοι ο ις πο ο ο ο μα α α

α σιν εκ πρα α α ξε ω ως γαρ εις θε ω ρι α αν

α να α α α α γο ο ο ο μαι δι α των πρα

ε ων σθ υ υ υ πα ραι νε ε ε σε ε ε ε ων

και προς Χρι στον τον νο η τον νυ υμ φι ι ο ο ον ε

νθ υ μαι συμ βα σι λε ευ υ υ σα α Α αυ

τω ω δι ο και η μεις συν α θροι σθεν τες εν τη

μνη η η μη σθ κρα α ζο ο ο ο μεν μη α

πο κα μησδε ο με ε νος υ περ η μω ων προς Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ον τσ σω θη η ναι τας ψυ

χα α ας η η η η μων

Ο αυτός.

Ε ι ληφας Ι ε ε ρα α αρ χα την α νω τα α

α τω ω φι ι ι λο ο ο σο φι ι αν και ε ξω

κο σμ ε ε γε ε ε ν ς ζων υ πε ε ε ρ τα ο ρω ω
 ω με ε ε ε να και ε σοπτρον α κη η η λι
 δω ω τον Θε ε ς σα φως α α νε δει ει χθης και ων α
 ει ει η νω με ε ε νος φω ω τι φω ω ω ως προ σε
 λα α α αμ βα α α νες και τρα νο τε ε ρον
 τϛ μα κα ρι ι ς ε τυ υ υ χες τε ε λϛς
 πρε σβευ ε Χρυ σο ο ο στο με υ περ των ψυ χω
 ω ων η η η η μων

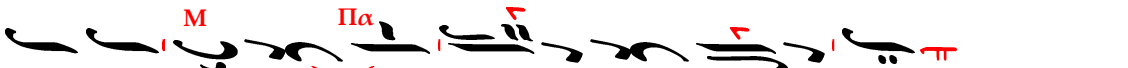
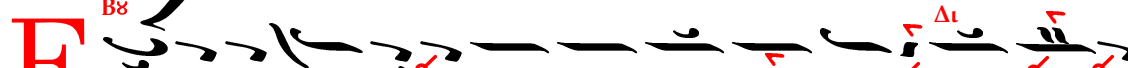

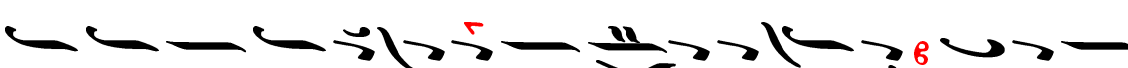

Ἦχος Πα ϕ

Ρ η μα σι χου σου γε στα τοις τα α πε ε ρα α τα
 σα φως κα τη η η ρ δε ε ε ευ σας χρου σορ ρυ
 των ε ε ε χων την τε ψυ χην και το σω μα παν
 ο ο ολ βι ι ι ε και πα ντα δι α χρου υ σω
 ω ω σας τοι οι οις λο ο ο ο γοι οις σϛ ς χρου σϛ ρ
 γε των δογ μα α α τω ω ω ων σϛ και βι βλϛς
 συγ γρα ψα με ε νος χρου σο γρα α φι ι κας α α νε

 πτη η ης εις υ υ υ υ ρα α α α νης ^{Δι} δι ο βο

 ο ω με εν σοι Χρυ σορ ρο ο α α και αι Χρυ σο ο

 ο στο ο ο με ^Δ Χρι στον τον Θε ον ι ι κε ε

 ε ε ε τε ε ε ευ ε τσ σω θη η η ναι τας ψυ υ

 χας η μων ^β

Δόξα. Γερμανοῦ.

^εΗχος $\frac{4}{2}$ Πα φ

Δ ^Μ ο ξα α Πα ^{Πα} τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^π

 και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι ^π

Ε ^{Ββ} πρε ε πε ε τη βα σι λι ι ι ι δι τω ων ^{Δι}

 πο ο ο ο ο λε ε ε ε ων ^{Ββ} Ι ω α α α αν ^Δ

 νην αυ χειν Αρ χι ε ε ε ρε ε ε α α ^β ωσπερ τι ^χ

 να κο ο σμον βα α σι λι ι κον και χρυ ση λα α το ^{Δι}

 ον σα α αλ πι ι ι ι γγα ^Δ παν τα πε ρι η η χς ^Δ

 σαν τα α πε ρα α τα α ^{Ββ} τα σω τη ρι α δο ^{Πα}

 ο ογ μα α α τα ^π και παν τα συ να γει ρς υ σα ^{Ββ}

αν προς σου να σπι ι σμον α α σμα των θε ο ο ο

πρεε ε ε πων προς ον βο ο η η η η σω ω ω ω

μεν Χρυ σο λο γε και Χρυ υ υ σο στο ο με Χρι στον τον

Θε ο ον ι κε ε ε τε ε ε ευ ε τσ σω

θη η η ναι τας ψυ υ χας η η μω ων

Κ αι νυν και α ει ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Σ ε τει ει χος κε κτη με θα Θε ο το κε α

χρα ντε και ευ δι ον λι με να και ο χυ ρω μα δι ο

δε ο με ε θα οι εν βι ω χει μα ζο με νοι

κυ βερ νη σον και δι α σω σον η μα α α α ας

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐπὶ λυχνίας ἱερᾶς κατοπτεύουσα, τὸν λύχνον τὸν φωτοφόρον, ὃν καθελόντες ἐχθροί, τῆς σιγῆς μοδίῳ συγκατέκρουσαν. Τιμᾶ ἐπὶ ὄρους σε, τῶν ἀρετῶν Πάτερ Ὅσιε, πυρσὸν ὡς θεῖον, οἰκουμένης τὰ πέρατα, ὑπὲρ ἥλιον, ἀπαστράπτοντα θαύμασι. Σήμερον ἡ ἀδέκαστος, Θεοῦ κρίσις δείκνυσι, δικαιοσύνην ἐξ ὕψους, ὡς μεσημβρίαν ὑπέρφωτον, τὴν σὴν καὶ παρέχει, τοῖς ἐν κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (μη΄ 4)

Βρύει ὡς μυροθήκη τερπνή, τὰ τῶν θαυμά-των θεῖα ρεῖθρα Χρυσόστομε, ἡ λάρναξ ἡ σὴ ἐν κόσμῳ, καὶ ἰαμάτων ῥοαῖς, τὰς ψυχὰς μυρίζει τῶν τιμώντων σε. Χριστοῦ τῶν χαρίτων γάρ, τοῖς αὐλοῖς ἀρώμασι, καταπλουτήσας, εὐωδίαν δεδώρησαι, τὴν ἀείζωον, τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσιν· ὅθεν καταπολαύοντες, χαρίτων σῶν πάνσοφε, καὶ τῶν ἀχράντων καὶ θείων, κατατροφῶντες λειψάνων σου, πιστῶς ἐξαιτοῦμεν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν. (λς΄ 30)

Κόσμου ὁ σιτομέτρης πιστοί, ὁ ἐν τρυφῇ τῇ οὐρανια τοῦ Πνεύματος, καρδίας ἐκτρέφων πάντων, οὐκ ἐξ Αἰγύπτου χωρεῖ, Ἰωσήφ δὲ νέος προδεικνύμενος, σεπτοῖς ἐν λειψάνοις, ἀπὸ Κομάνων μετάγεται, δεινῶν τὴν ζάλην, καὶ τὸ πέλαγος σήμερον, τὸ τῶν θλίψεων, διατέμνων ἐντεύξεσι. Τοῦτον οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πίστει βοήσωμεν· Πάρεσο μάκαρ ἐν μέσῳ, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, αὐτοῖς σωτηρίαν, παρεχόμενος πλουσίως, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ἦχος πλ. Πα ρ

Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι
Πα
σι ι ε τρι ι σμα καρ α γι ω τα α α
τε ε πα α α τερ ο ποι μη η η ην ο ο κα α
λος και του αρ χι ποι με νος Χρι ι στου ου μα
θη της ο τι θεις την ψυ χη η η ην υ υ περ τω

ων προ βα α α α των αυ τος και νυ υν πα α νευ
 φη η η η με Ι ω α α αν νη Χου σο ο στο
 ο ο ο με αι τησαι πρε σβει ει ει ει αι αι αι αις
 σου δω ρη θη ναι η μιν το με ε γα ε ε ε
 λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ἦχος Πα

Και νυν και α ει και εις τες αι ω ναστων
 αι ω νων α μην

Θεοτοκεσει η αμπελος η αληθι
 νη η βλαστησα σα τον καρ πον της ζω ης σε ι κε
 τευ ο μεν πρε σβευ ε Δεσ ποι να με τα τς Ι ε
 ρα αρ χς και παν των των Α γι ι ων ε λε η
 θη ναι τας ψυ χας η μω ω ω ν

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος π̄ δ̄ — Γα ρ

Η τ̄ ς ο μα τος σ̄ ς κα θα περ πυρ σος εκ λαμ
ψα σα χα ρις την οι κ̄ ς με νην ε ε φω τι ι σεν α
φυ λαρ γυ ρι ασ τω κοσ μω θη σαυ ρ̄ ς ε να πε θε
το το υ ψος η μιν της τα πει νο φρο συ νης υ υ πε
δει ει ξεν αλ λα σοις λο γοις παι δευ ων Πα τερ Ι
ω αν νη Χρυ σο σο με πρε σβευ ε τω Λο γω Χρι σω

τω Θεω σωθη ναι τας ψυχας η ημων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννηθεις εκ Παρθενου και σταυρω
σιν υ πομεινασ αγααθεο θανατω τον θα
να τον σκυλε ευσας και ε γερσιν δειξαςως Θεος μη πα
ριδησους επλασας τη χειειρι σου δειξον την φι
λανθρωπιαν σου ελεημον δεξαι την τεκουσαν
σε Θεο το ο κον πρεσβευουσαν υπερ ημων και
σωωσον Σωτη ημων λαον α πεγνωσμε εν ο ο ον

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *